

Sentencja

- 1) Ustanawiając warunek przynależności państwowej w celu dostępu do zawodu notariusza, Węgry uchybiły zobowiązaniom spoczywającym na nich na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Secretary of State for Work and Pensions/Tolley

(Sprawa C-430/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Składnik z tytułu „niesamodzielnności” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności (disability living allowance) — Osoba ubezpieczona od ryzyka starości, która zaprzestała ostatecznie wszelkiej działalności zawodowej — Pojęcia „świadczenia w razie choroby” i „świadczenia z tytułu inwalidztwa” — Przenoszalność]

(2017/C 104/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for Work and Pensions

Strona pozwana: Tolley

Sentencja

- 1) Świadczenie takie jak składnik z tytułu „niesamodzielnności” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności (disability living allowance) stanowi świadczenie w razie choroby w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r.
- 2) Artykuł 13 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, iż fakt, że osoba nabyła uprawnienie do emerytury na podstawie składek uiszczanych w danym okresie na rzecz systemu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, nie stoi na przeszkodzie temu, aby następnie ustawodawstwo tego państwa członkowskiego przestało być stosowane w odniesieniu do tej osoby. Sąd krajowy powinien określić, w świetle okoliczności rozpatrywanego przezeń sporu i mających zastosowanie przepisów prawa krajowego, w jakiej chwili to ustawodawstwo przestało być stosowane do wspomnianej osoby.
- 3) Artykuł 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby w ustawodawstwie państwa właściwego uzależniono przyznanie zasiłku takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym od przesłanki zamieszkania i obecności na terytorium tego państwa członkowskiego.

Artykuł 22 ust. 1 lit. b) i art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym zachowuje prawo do pobierania świadczeń wskazanych w tym pierwszym przepisie po przeniesieniu miejsca zamieszkania do państwa członkowskiego innego niż państwo właściwe, pod warunkiem że uzyskała wymaganą na to zgodę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – Madaus GmbH/Hauptzollamt Bremen

(Sprawa C-441/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 3824 90 97, 2106 90 92 — Produkt w postaci proszku składający się z węgla wapnia (95 %) i z modyfikowanej skrobi (5 %)]

(2017/C 104/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Madaus GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bremen

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że produkt taki jak będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym wykorzystywany w celu produkcji tabletek z wapnia w formie zwykłych tabletek, tabletek musujących i tabletek do żucia, składający się z jednorodnego chemicznie węgla wapnia w proszku oraz skrobi modyfikowanej dodanej w celu ułatwienia formowania tabletek, o zawartości skrobi poniżej 5 % masy, należy klasyfikować do pozycji 2106 tej nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2017 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa C-506/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 1975/2006 i (WE) nr 796/2004 — Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych — Kontrole na miejscu — Współczynnik gęstości hodowlanej — Liczenie zwierząt]

(2017/C 104/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)